XXIII. évfolyam. Pécs, 1895. péntek, julius hó 12. 157-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . 5 » — »
Negyedévre . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utcza 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hova az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
a kiadóhivatalban vétetnek fel

Fürdőbe! . . .

Pécs, 1895. julius 11

(***) A mai világban, midőn a pénzzel birók körében divattá lett a fürdőzés, a fürdőre járás nem mulaszthatjuk el ez alkalommal reá mutatni arra a hazánkra lesujtó itéletet képező tényre, hogy ezek a gazdag emberek nagyobb számban keresik föl a külföldi világfürdőket, mint a honiakat; jóllehet megáldotta a természet hazánkat mindenféle áldásos, gyógyitó fürdőkkel, gyönyörü nyaraló és üdülő helyekkel.

Nem szólunk ez alkalommal azokról a hochstaplereskedő, széltoló szegény ördögökről, kik divatmajmolási viszketegből már jó előre kikürtölik, hogy ilyen meg ilyen hires fürdőhelyen fogják tölteni a szezont, és elmennek Kajaszó-szt.-Mártonra, vagy Pellérdre és ott huzzák ki egy kis paraszt vityillóban, valami elhagyott pajtában azokat a napokat, melyeket állitólag tengeri fürdőben töltöttek el. Az ilyenek csak lármáznak, de hasznára különben se volnának egyik honi fürdővállalatnak sem; mert nincs módjukban megszerezni a szükséges nervus rerum gerendarum-ot.

Tagadhatatlan, hogy néhány év óta a magyar fürdők ügye kezd jó irányban fejlődni; ámde a haladás ezen a téren oly csigalassusággal megy, hogy minden alkalmat és módot meg kell ragadni, mely hazai fürdőink ügyét előbbre viszi. A középosztály, meg kell adni, szivesen keresi föl bajának orvoslása végett a hazai fürdőket; de a jobb móduak, a kik talán egyszer-kétszer megpróbálták a honi fürdőt, szivesebben mennek külföldre és idegen földön, idegen népek közt csillogtatják bőkezüségüket és ide viszik a magyar pénzt; holott alig létezik a külföldön oly gyógyforrás, a melylyel egyenértékü, vagy legtöbb esetben még a külföldinél kiválóbb is ne találkoznék Magyarországon. Hisz mintegy 400-ra megy gyógyforrásaink száma, köztük több kiváló speciálitást képező, majdnem csudahatásu vizzel, és mégis a magyar fürdők csak tengenek-lengenek és az a kevés vendég, a ki oda vetődik, azt gondolja magában, hogy valahová a Bakonyba került, a hol modern Sobri Jóskák, frakkos Ganymédek, mosolyogva fosztják ki legutolsó pénzétől.

Vannak olyanok is, még pedig ezek a többséget képezik, a kik nem annyira betegség, mint inkább üdülés, szórakozás céljából keresnek föl valami felső-ausztriai, vagy tiroli klimatikus helyet, a minőknél százszorta különbeket találhatnának Magyarországon. Ide tartoznak a születési és a pénzarisztokrácia, no meg ezeknek majmolói, a gyorsan uborkafára kapott parvenü-k, meg néhány váltó-lovag.

Ennél az elszomoritó körülménynél ha az okokat vizsgáljuk, legelsőbben azt kell megemlitenünk, hogy orvosaink jó része a külföldi fürdőket sokkal jobban ismeri, mint a honiakat; ennélfogva inkább az előbbenieket ajánlják. Nincs meg a legtöbb orvosban az a hazafiság, hogyha betege külföldre kivánkozik is, magyar fürdő használatára igyekezzék rábeszélni. Tehát ne merje orvosainkat senki se sovinisztáknak nevezni!

Végtelenül nagy mulasztás volt fürdő tulajdonosaink részéről, hogy a mai kor kivánalmának, a reklamnak nem hódolnak. A legkiválóbb ismertető művekben, a melyek külföldiek számára az európai fürdőket feltüntetik, a magyar fürdők közül alig 4—5 van fölemlitve, sőt még idehaza is annyira mentek az indolenciában, a mi legfeljebb is saját érdeküknek árt, hogy csak a legfelkapottabb fürdők hirdetnek, a többi életjelt sem ad magáról. Igy aztán nem csuda, ha csak elvétve akad egy-egy látogató honi fürdőinkben.

Ezek a felhozott okok mindenesetre nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy a külföldi vendég ide nem jön, a honi pedig külföldre megy, különösen ha már egyszer volt szerencséje, vagy szerencsétlensége honi fürdő-helyen megkoppaszttatni. Közkeletű frázissá lett, tehát van valami alapja, hogy hazai fürdőink legtöbbjében nincs meg az a kényelem, a melyre a beteg, üdülést és szórakozást kereső egyénnek szüksége van és a milyenre ráakadhatunk a külföld majdnem minden fürdőjében. Talán ennél még általánosabb és jogosult panasz, hogy a magyar fürdők méregdrágák. Sokat kell fizetni a nem éppen kényelmes lakásért és sok mindenféle cimet találnak arra, hogy a fürdőző közönséget megzsarolják. Drága általában véve az élelmezés is, a mi annál boszantóbb, mert a drágasággal együtt jár majdnem kivétel nélkül a silányság is. Már pedig üdülő embernek drága pénzen venni mérget egyáltalában nem ajánlható dolog.

Ezekből a többrendbeli és mindkét részről hangoztatott panaszokból azután előáll az ugynevezett circulus vitiosus. Ugyanis a fürdőző közönség azt mondja: Mig a magyar fürdőkben kényelmet és olcsóságot nem találok, addig nem látogatom azokat. Viszont a fürdőtulajdonosok és bérlők azt mondják, hogy mig a magyar fürdőző közönség tömegesebben nem látogatja a magyar fürdőket, addig nem adhatnak kellő és olcsó kényelmet, mert hasznukat kénytelenek azon a néhány odavetődött vendégen megkeresni, kik ha többen volnának, kevesebb jutna egyre.

A tanulság pedig ebből az, hogy ha mind a két fél vár, a közönség is, meg a fürdőtulajdonosok is, akkor soha sem lendül föl a magyar fürdők ügye. Legyen tehát mind a két fél annyira hazafias, hogy ne maradjon a várakozásnál, hanem közeledjék egymáshoz; különösen azok, a kik nem betegségük miatt keresik fel a fürdőket, egy kicsit nélkülözzenek hazafiságból és engedjenek kényelemszeretetükből. Viszont a fürdő tulajdonosok igyekezzenek legalább fokozatosan javitani az állapotokon. Hiszen az ő hasznuk, ha jól berendezik, minden kényelemmel ellátják fürdőjüket; mert hiszen oda fog tódulni a közönség. És az is rajtuk áll, hogy ne tekintsék a közönséget olyannak, a melyet egy nyáron ugy ki kell szipolyozni, pőrére vetköztetni, hogy hideg borzongást kapjon, ha csak nevét emlitik előtte annak a hires fürdő, voltaképpen zsebmetsző intézetnek.

Igazán vétek a természetnek oly sok száz és meg nem becsülhető kincseit kiaknázatlanul hagyni. Magyarország a természet adományait ha hasznára tudná forditani, millió meg millió idegen pénzt szerezhetne magának, a minek nemzetgazdasági

A „Pécsi Figyelő" tárcája.

Hozzá.

Sokszor elmondtam már neked,
Hogy szivem, lelkem, mind tied.
De te még azt soh'se mondtad,
Hogy szereted Sándorodat.

Igaz, hogy mosolygó szemed,
S édes sóhaja keblednek
Tudtá solták érzelmidet,
Hogy szived hűn s forrón szeret.

Szeret a sziv, azt nem kétlem,
De kit szeret? Ujra kérdem,
Mert, hogy szeretsz, az nem elég,
Engem szeretsz. Azt mondd ki még.

S ha kimondod, hogy szűd enyém,
Itt hagy engem egy félős rém:
Egy csuf, zöldszemü szörnyeteg,
Melytől lelkem fájó, beteg.

S helyette egy bájos angyal
Ragyogó aranyszárnyakkal
Költözik be szivembe,
Tanyát üt a rém tanyáján
Boldogság ül biborajkán,
Ámor az angyal neve.

Bartha Kalmán

Illuzió.

— Theuriet André. —

Tavasz ébredése olyan mint a gyermek:
Hol vigan mosolyog, hol könyeket perget.

Ezt a két verssort suttogtam magamban, mikor egy kora tavaszi napon dideregve bolyongtam a tárlaton. Hideg reggel volt és a kiállitás barátságtalan berendezése még növelte a ridegséget. A szürke boru elhomályositotta a képeket és ugy látszott, mint ha a fehér szobrok reszkettek volna a nyirkos ködben, mely a légkört egészen megtelitette. Kivülről behallatszott a korzó kövezetéhez ütődő esőcseppek koppanása. Az alázuhanó jeges viztömeg, mely vigasztalan kitartással paskolta a gesztenyefák sárgás lombjait, olybá tünt, mintha ez az eső örökkétartó lenne.

És mégis, néhány nap mulva, ujjongva köszöntött be a tavasz, diadalmas esőcseppek szárositották fel az esőcseppeket. A hosszu utról hazaérkezett fecskék zajongva repkedtek a kékes légkörben és a virágárusok, a kik a trottoiron maguk elé rakosgatták szegfü, narcisz és orgonavirágokkal telt kosaraikat, hangos kinálgatásaikat belevegyitették a kikelet madarainak csicsergéseibe.

Ezekben az első májusi napokban van Párisnak kiválóan kellemes sétaideje és helye. Az idő: a naplemente, a sétahely: a Quaipromenadenak a Konkordia-hidtól az Art-hidjáig terjedő része. A Szajna partjamenti fák ágai közül ilyenkor pompásan csillámlik elő a ferdén eső napsugarakban ragyogó vizszin; a Tuilleriák és a Louvre körvonalai halvány rózsaszinbe borulnak; a háttérben kivilágitott város, mint valami kőkolosszus nyujta előre hatalmas méreteit, a melyekből a Sainte-Chapelle és a Notre-Dame templom karcsu tornyai szeliden emelkednek a magas ég felé. A finom árnyalatu szinek édes harmoniája, melyben a zöld, a piros és a galambszürke gyengéd változatai dominálnak, különös varázst kölcsönöznek Páris eme mezőségének. A bimbódzó gesztenyefák már-már sárguló lombjai, a mályvák érzékeny levelei, a platánok fiatal, szőke hajtásai, a füzfák hamuszürkesége diszkrétül olvadnak össze a folyó halovány kárminpirosban csillámló tükrével, a házak rózsaszinü hömlokzataival és a gyöngyszürke ég boltozatával. Minél mélyebben bukik a nap Tuilleriák mögé, annál inkább elmosódik a kép, minden halványabb lesz, a körvonalak eltünedeznek és valami békés, álmodozásba ragadó nyugalom borul az égre és a vizre.

— Ezek a májusi esték, szólott hozzám Triszt án barátom, mikor tegnap a Quai d'Orsay-on keresztül hazatértünk — ezek a világos és oly édes, megmegujuló hangulatokkal telt tavaszi esték, félig eltompult érzelmek és sötét emlékek titoksatos világát varázsolják vissza lelkembe. Szinte ugy érzi az ember, mintha a csirák, melyekről már régen azt hitte az ember, hogy meg vannak fojtva, hirtelen ujra kizöldelnének. Néhány pillanatra átadom magamat a csalódásnak; ugy tünik fel előttem, mintha a tavaszi fuvalom kergetődző áramlatában ujra virágozni kezdene ifjuságom. De haj! Csak elkésett fuvalom ez, hasonló ahhoz, a mely néha néha októberben megringatja a gesztenyefákat és kopasz ágaikról ki-kicsal egy-egy rügyet, a mely bizony legtöbbnyire ki sem feslik. A németek egy képletes kifejezése azt állitja, hogy mindannyian megőrizünk lelkünk mélyében egy titoksatos „májusi kertet, a mely sokáig friesen és zölden marad és gyakran még a kései vénségben is virágzik." Ma este szintén érzem, hogy mint bontakoznak ki lelkemben es ideális kert örökzöld levelei, és a mint feltalálok igy

előnyeit talán nem is kell bővebben fejtegetni. Itt az alkalom, a jövő évi millennáris kiállitás ideje, mely a legkedvezőbb arra a célra, hogy a várható tömegesebb külföldi vendégjárás alkalmából megismertessük fürdőinket. A fürdőző közönség pedig vegyen példát Magyarország királynőjétől, a kinek bár módjában állana a világ bármely pompás fürdőjét fölkeresni: Magyarországon, Bártfán keresi az üdülést a legnagyobb egyszerüségben. Bizony ezt látva, nem lehet magyar uri nő, igazi uri nő, a kinek derogálhatna a magyar fürdők egyszerüsége.

* **Kamarák országos értekezlete.** Az ország kereskedelmi és iparkamarái közös értekezletüket tartották kedden Budapesten. A budapesti kamara ama javaslata fölött, hogy a millennáris kongresszusok sorában tartsanak a kamarák is ily kongresszust, széles medrü vita folyt, mely abban nyert megoldást, hogy az értekezlet a kongresszus megtartását a körvonalozott alakban **nem** javasolja; mert a kamarák szervezetüknél, tagjaik is korlátolt számuknál fogva egyáltalán nem alkalmasak hozzá még a nagy tömegü millenniumi országos gyülekezések sorában kongresszus rendezésére. Amennyiben mégis arról lenne szó, hogy a millennium alkalmával a kamarák testületi tanácskozása óhajtatnék, az értekezlet azt csak egyetemes gyülés alakjában helyeselhetné. A pécsi kamarának amaz elfogadott javaslatát, hogy tartsanak a kamarák időszakonkint, például évente más más kamarai székhelyen, közös gyüléseket, az értekezlet tetszéssel fogadta; mert az ily értekezleteket igen alkalmasoknak találja az aktuális közgazdasági és kamarai kérdések megbeszélésére. E mellett nem megvetendő előnyét látja abban is, hogy az ország kereskedelmi és iparügyi terén külső vezérmunkásokul tekinthető tényezők a vándorgyülések utján a vidékenkint különböző viszonyokat és ipari alkotásokat rendszeres keretben ismerik meg.

Hirek.

Pécs, 1895. julius hó 11.

— (**Hivatal átvétel.**) A Pécsről Belobreskára áthelyezett Wachsmann Leó állami állatorvos helyébe Pécsre küldött Miksik Elek állami állatorvos tegnap vette át hivatalát.

— (**Elhalasztott nyári mulatság.**) Az eső által elmosott, julius 7-re hirdetett veterán mulatság az üszöghi erdőben f. hó 14-én fog megtartatni. A már megváltott jegyek érvényesek.

— (**Céllövészeti gyakorlatok.**) A pécsi helyőrség csapatai szombaton kezdik meg a céllövészeti gyakorlatot a Misinán felállitott papiralakokon, melyet a hegy aljából előnyomulva gyorstüzeléssel lődöznek össze. Magától értődik, hogy ebben az időben valami botanizáló tudósnak, vagy kiváncsinak nem lesz jó odatévedni, mert személyesen győződhetik meg a 8 mm-es Manlicher golyó hatásáról. A céllövészeti gyakorlatok 17-én érnek véget, a midőn megállapitják az egyes csapatok lőképességét %-okban, hogy t. i. minden ellőtt 100 patron közül hány találta el az ugynevezett „sajbát.“

— (**A „Pécs-Bányatelepi Daloskör“**) a „Pécsi polgári daloskör“ közreműködésével folyó évi julius hó 14-én délután 3 órakor a bányatelepi Gesztenyésben, közel az ezeréves gesztenyefához, dallal, az iskolás leánykák kézi-munkáinak kisorsolásával és este tánccal egybekötött dal ünnepélyt rendez, melyre a nagyérdemü közönség tisztelettel meghivatik. A zenét a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara szolgáltatja. Belépti dij 30 kr, gyermekek részére 10 kr. Sorsolási jegyek a helyszinén 20 krajcárjával válthatók. Minden sorsjegy nyer. Kedvezőtlen idő esetén a dalünnepély f. hó 28-án fog megtartatni.

— (**Adakozás.**) A havi hegyi kőkeresztre ujabban adakozott: Hegedüs Istvánné 2 frtot.

— (**Csőd.**) A Bonyhádon majdnem egy évszázad óta fennálló Traiber A. W. cég ellen a csőd elrendeltett. A passzivák mintegy 115.000 frtra rúgnak, az aktivák ismeretlenek.

— (**Libapecsenye, pofleves és versenysör.**) Hogy illik ez össze? fogja önkénytelenül kérdezni az olvasó. Mert a közönséges halandó levessel kezdi s ha nincs szósz és csuzpájz — pecsenyével és borral vagy sörrel végzi az ebédet. Nem igy a mi ujdonságunk hőse! Ő pecsenyével kezdte, pofvagy nyaklevessel folytatta és sörrel végezte ebédjét. Hogyan, s miként, elmeséljük. Ugyanis a közel mult napokban Scholtz Gyula sörös uramhoz beállitott egy régebben nála alkalmazott, de időközben elcsapott munkás. Ő szocialdemokratasága „a mi a tied az az enyém is“ elvnél fogva véletlenül épen ebéd közben tette látogatását volt gazdájánál és véletlenül épen akkor toppant be az előszobába, a midőn a szeletekre fölvágott libapecsenye leledzett egy tálban ugyancsak az előszobában. „Has alkoss, gyarapits s a gyomor fényre derül“ és „ha nem jösz, viszlek!“ hangzatos mondások tetté válnak emerünk elhatározásában s a libatálastul egyetemben eltünt. Szerencsére, hogy Scholzék nem olyan éhes és szegény emberek, hogy egy tál libapecsenye miatt éhesek maradnának, vagy koldusbotra jutnának. Már napirendre, voltaképen ételrendre tértek át, a midőn egy másik látogató visszahozta az üres tálat. Nem volt ugyan pünkösd ünnepe és Scholz úram sem püspök, de biz' élt a bérmálás jogával s olyan csattanós poflevessel traktálta meg a mit sem sejtő s a tálat üresen visszahozó urfit, hogy az ijedtében az eget is bőgőnek nézte. Kiderülvén azonban az uj vendég ártatlansága, kit lopó társa ültetett föl ily csuful, Scholz haragja is tréfára derülvén, még jó fajta verseny sörrel itatta uj vendégét, a kinek annyira izlett Gambrinus apánk árpaleve, hogy eszeágában sem volt a poflevesekért a rendőrségnél följelentést tenni. — Bolond az eset, de szó és betü szerint megesett!

— (**Lefoglalt munkáslap.**) A királyi ügyészség a Népszava ellen vizsgálatot inditott, mert politikai cikkeket közölt anélkül, hogy a kauciót lefizette volna. A vizsgálóbiró rendeletére a rendőrség tegnap házkutatást tartott a Népszava szerkesztőségében és kiadóhivatalában és azokat a számokat, melyekben a lap politikai cikkeket közölt, lefoglalta. Az eljárást Silberberg J. a Népszava kiadója ellen inditották meg.

— (**Az ólomlábon járó „Fünfkirchner Zeitung.“**) Két héttel ezelőtt „Népiskolai vizsgálat“ cimen közöltünk egy tárcát, melyben Csillag, a tárca irója, minden helyi vonatkozás nélkül, tréfás modorban egy izraelita népiskola záróvizsgálatát irta le. Ez a körülmény a helybeli izraelita hitközség bizonyos köreiben nagy felháborodást idézett elő, mert oly intenciókat tulajdonitottak neki, melyek abban foglalva nem voltak, s a melyeket csak a legnagyobb foku elfogultság mellett lehetett abba belemagyarázni. Különösen furhatta az oldalát ez a körülmény a helyben megjelenő német lapnak, mely szereti magát a zsidóság képviselőjének gerálni s a melynek sajtó alól kikerült minden példánya tudvalevőleg diszkötésbe kötve lesz megőrizve a köz- és magánkönyvtárakban az utókor okulására, mig más lapok csak a sajtostól kaphatók. Ez a lap, a „F. Z.“ fentemlitett közleményünkre vonatkozólag két heti vajudás után „Daniel Roth von Eiersberg“ aláirással egy tárcacikket közölt, mely Csillag személyét is a legkiméletlenebb módon támadván meg, kényteleneknek érezzük magunkat Csillag urnak hozzánk intézett észrevételeit is közrebocsátani. Ezek az észrevételek következők: „Daniel Roth von Eiersberg — valóságos nevén pedig Verébváry ur — a F. Z. tegnapi számában tizennégy napi tollrágás után végre elsütötte ellenem már rég kilátásba helyezett szellemi bombáit a „Népiskolai vizsgálat“ cim alatt e lapokban két héttel ezelőtt napvilágot látott közleményem megtorlásaképp. Távol legyen tőlem az a fenhéjázó gondolat, hogy én inkriminált cikkemet valami nagy irodalmi eszménynek minősiteni akarjam, de annyira silánynak még sem tarthatom, hogy olyan sületlen és csárdaszagu kritikára lett volna érdemes, a minővel azt Verébváry ur megtisztelte, ki tárcájában az ősgermán „Kraftausdrukkok“ körül való jártasságát ugyan fényesen bizonyitotta be, de valami nagy szellemességének nem adta tanujelét, vagy talán mert vakációzni maga nem mehetett, „Esprit“-jét küldte szabadságra s most arról a szemétdombról szedegeti szellemi tápiálékát, melyen őt ülve találtam, a mikor a „F. Z.“ cikkének irója után nála tudakozódtam? Legalább is nagyon szerény fogalmakkal látszik birni Verébváry ur a „F. Z.“ olvasó közönségének iziléséről, ha azt hiszi, hogy a „Strich“ és a „Strick“ közti szellemes szójátéka, vagy a „dummer Tölpel“, „Dummheit“, „Keckheit“, „Frechheit“ s több hasonló szellemes apercu, melytől cikkehemzseg, az olvasónak imponálni fog. De hát attól, ki az én cikkem intenciójá' annyira félreértette, hogy abból antiszemitikus tendenciákat és a pécsi izraelita népiskola pellengérre állitását olvasta ki, attól nem is lehetett várni valami szellemtől sziporkázó választ. Különben is attól, ki nekem azt a tanácsot adja, hogy máskor, ha irok, irjam alá becsületes nevemet, maga pedig szintén álnév alá rejtőzik, nincs mit tanulnom. Mindezek után csak azon csodálkozom, hogy a pécsi izraelita hitközség mért ragaszkodik annyira Verébváry ur becses személyéhez, mikor ő kézzel lábbal iparkodik innét szabadulni; vagy azt hiszik, hogy az ifjuság nevelése hiányos lesz, ha a „Kraftausdruk“-kok tanszéke az ő távozásával megürül? Csillag.“

— (**Hamis sorsjegyek.**) A bécsi hatóság nagyobbszabásu sorsjegy-szélhámoskodásra jött rá. Ausztriában tudvalevőleg csak lebélyegzett külföldi sorsjegyek kerülhetnek forgalomba. Egy bünszövetkezet, amelynek Krakkóban volt a főtanyája, hamis bélyegzéssel ellátott sorsjegyeket bocsátott ki. Az igy támadt árkülönbség nyolc—tizezer forint. Több ezer török sorsjegy van ilyen formán elterjedve. A kár természetesen azoké, akik ilyen sorsjegyet vásároltak. A vizsgálat már hetek óta tart Bécsben és Krakkóban.

— (**Kereskedelmi iskola Győrött.**) A győri kereskedelmi és iparkamara kezdeményezésére mozgalom indult meg egy győri kereskedelmi középiskola felállitása iránt. A Győri Első Takarékpénztár az eszme megpenditése után rögtön 10.000 forinttal járult hozzá a költségekhez.

— (**Holdszivárvány.**) Ritka természeti tünemény leirását olvassuk egy boszniai hirlapban. Travnik fölött északnyugatra, Oravje-Ovcavero irányában este kilenc óra körül egy teljesen tiszta holdszivárvány képződött, amelynek nyugati fele, bár nem oly élénken a napszivárvány összes szineit mutatta, keleti fele pedig tejfehéren ragyogott. A tünemény okozója, a hold, amely harmadik negyedében volt, épen akkor emelkedett ki az illovacai hegyek mögül, mig Travnik fölött gyenge, meleg eső permetezett. A pompás tünemény mintegy tiz percig tartott, amikor elállt az eső és a szivárvány szétfoszlott.

— (**Meghalt a börtönben.**) Körülbelül egy hónapja annak, hogy a nagykanizsai kir. törvényszék Németh József földmivest életfogytiglani

---

régen elveszettnek hitt virágokat, ugyanazon kellemes érzések töltik meg valómat, mint Rousseaut, mikor a Mont Valerie tövében botanizálva, viszontlátta az örökzöldet és a kéklő virágtengerben ujra megpillantotta Charmettes távoli mezőségét.

Harminc évvel ezelőtt volt. Még a gimnáziumba jártam és a mint az egy tizenhét éves tanulóhoz illik, platonikus szerelemmel imádtam egyik szomszédunk leányát. Szerelmem igen kevéssel beérte. Naponkint, mikor az iskolából hazatértem, elmentem földszinti ablaka előtt s a félig felnyitott zsalugátereken keresztül megpillantottam a szép zsidóleány finom profilját és barna fejét. Egy-egy pillantást, egy-egy gyors köszöntést váltottunk egymással — ez volt minden! de, bár még oly kevésnek látszik is ez, nekem oly sok boldogságot szerzett, hogy az egész napon át csak ezzel voltam eltelve és feledtem az idő kérlelhetetlen rohanását.

Egy májusi reggelen szokás szerint ismét elhaladtam a félig csukott ablakok előtt; hirtelenül nagyot dobbant a szivem: kicsi, barna kezek felnyitották a zsalugátereket és hallottam, a mint valaki megszólitott:

— Trisztán ur — szólott a fiatal zsidóleány tiszta, csengő hangon — most van az örökzöld virágzásnak ideje, ha az erdőbe megy, ne feledjen el nekem hozni abból valamit.

Minden hosszabb meggondolás nélkül utnak indultam a várostól mintegy órányira fekvő erdő felé. Az égen fekete nagy fellegek uszkáltak, melyek időközönként néhány napsugártól áttörve, megszakadtak. Rám nézve ez teljesen közömbös volt; a kivánság, a melyet a fekete szemü zsidóleány előttem nyilvánitott, felmelegitette és megkönnyitette a szivemet és bearanyozta utamat. Soha azelőtt nem tünt előttem oly szépnek. Az illatos erdő tavasza; a tölgyek éppen virágzásnak indultak; a bokrok között a poszáta éneke váltakozott a rigó és csalogány dalaival és az erdő mélyéből a kakuk madár komor és titokzatos hangja hubogott elő. Az erdő gyepágya tiszta kék volt a nyiló örökzöld virágaitól, egész csokrokat szedtem belőle és azután átázva az esőtől, diadalmas arccal vittem vissza a városba virágbokrétáimat.

A fiatal zsidóleány a zsalugáterek mögött várakozott rám. A mint az ablakon keresztül megpillantott, hirtelen jelt adott és én megértettem, hogy a folyosóra elémbe jő. Dobogó szivvel értem a sötét folyosóra vezető korridorhoz és azután saját szemeimmel láttam, hogy mint közeledik felém a szürkületben. A mély homályban semmit sem lehetett megkülönböztetni egymástól, csak fekete szemeinek lobogó fényét és a virágok lila szinét. Kinyujtotta kezét a bokréta után és a miközben azt átnyujtottam neki, megragadtam két kezecskéjét és csókoltam azokat a virágokon keresztül. De ő lázasan visszakapta kezeit, ajkaira nyomta az ujjait és azután elrepült, egy szó, egy hang nélkül....

Regényemnek itt vége van. Nemsokára Párisba utaztam, hogy az érettségi vizsgára készüljek és a mikor őszszel ujra visszatértem, arról értesültem, hogy az én hütelenem férjhez ment. Husz évvel utóbb viszontláttam. Formátlanul meghizott, finom bőre durvább lett, fekete haja mintha elhalványult volna, a hajdani karcsu fiatal leányból nehézkes matróna lett... Mégis, mi van ebben?... A tizennyolcadik esztendő szerelmének varázsa azért változatlanul él képzelet-világban; a valódi jól megtestesedett asszonynak édeskevés köze van ahhoz. Az eső és napfény között szeszélyesen ingadozó égbolt, azok a nedves örökzöld virágok virágok, az az első röpke kézcsók ott a korridornak nyirkos homályában — ez mind tuléli sok sok évvel magát a szerelmet is. Illuzió! Minden csak ez.

fegyházra itélte azért, mert Horváth István radai gazdát meggyilkolta. A gyilkos, még mielőtt az itélet jogerőssé vált volna, már ki is töltötte a büntetést, amennyiben a napokban a nagykanizsai fogházban tüdővészben meghalt.

— (**Nyilvános számadás és köszönetnyilvánitás.**) A junius hó 30 án megtartott tüzoltó mulatság bevétele 418 frt 86 kr., kiadása 152 frt 13 kr. volt. E szerint a tiszta jövedelem 266 frt 73 krt tesz ki. Felülfizettek: Engel Mihály 10 frt, Lauber Rezső 5 frt, Markus Ignác 5 frt, Vaszary Gyula 4 frt 70 kr., Scholz Antal 2 frt 30 kr., Brézics Ferenc 3 frt, Szabó Sándorné 2 frt, Nory Andor Bécs 2 frt, Sóber István 2 frt 10 kr., Krausze Ignác 1 frt 70 kr., Wachauer Károly 2 frt, Spitzer Béni 2 frt, Stern Károly 2 frt, Matyasovszki-Szikorszki 1 frt 50 kr., Skrobay István 1 frt 70 kr., Kremling Károly 1 frt 40 kr., Hirczi Ferenc 1 frt 40 kr., Szigriszt Lajos 1 frt 40 kr., Hamerli Aladár 1 frt 30 kr., Schlauch Imre, Mandelbaum Sándor, Dr. Miltényi, Kohn Vilmos, Trebicz Ottó, özv. Kaltneckerné, Marx Nándor 1—1 frt, Piribauer János 1 frt 70 kr., Marx Nándorné 1 frt 70 kr., Csigó ügyvéd 70 kr., Löffler Béla 80 kr., Holi Mihály 90 kr., Nagy József 70 kr., Mayer Károly 70 kr., Schwarz M. 40 kr., két ismeretlen 80 kr., Beker N. 40 kr., Sebők Gyula 40 kr., Böhm Herman 40 kr., Gulyás József 40 kr., Rehling József 30 kr., Kertner Erzsébet, Vahauer Károly, 2 ismeretlen, Kereky Mihály, Kecskeméti József, Reeh Dezső, Kész István, Virth N., 2 ismeretlen, Csernyus J., Stadlinger N., ifj. Kindl József, Gáspár N., Dr. Szilasi, Pintér Ferenc 20—20 kr., Zelesni Károly, N. N., Örtl Győző, N. N. 10—10 krt.

Tombolatárgyakat adtak: Zsolnay Vilmos 60, Póth Gábor 22, Krausze Ignác 20, Reeh György 10, Marksz Nándor 10, Volheim és Spitzer 6, Hamerli Imre 5, Taizs József 5, Blancz József 5, Jankovics József 4, Csendes Alajos 4, Bajer kisasszony 4, Schönwald Imre 4, Maczekó Alajos 4, Dollinger András 3, Klemente Antal 3, Ruepprecht Nándor 3 Eizer János 3, Schön Károly 2, Sebök Gyula 2, Langer nővérek 2, Sável Kálmánné 2, Spitzer Antal 2, Mauthner Mór 2, Klobucsár Mihály 1, Schvink Henrik 1, Nasicz N. 1, Sattler József 1, Zelms Gyula 1 darabot. Homan Mariska, Kovács Róza, Török Janka, Tillmann Erzsi kisasszonyok, Spitzer Sándor, Novotárszki, Kött, Krausz Sámuel, Alt és t. cég, Spiegl, Molnár János, Erreth János és Skrobay István több-több tárgyakat és Schober István. — A rendező bizottság ez uton is köszönetét fejezi ki az egyesület nevében ugy a szives felülfizetőknek, valamint a jótékonycélra tombola nyereményeket küldőknek.

— (**Posta és távirda segédtiszti tanfolyam.**) A kereskedelemügyi minister a m. kir. posta és távirdánál a kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV. t.-c. által megállapitott lakpénzzel javadalmazott p. és t. segédtisztek kiképzésére folyó évi augusztus hó 1-től kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitott a következő posta és távirdahivatalok nál: a) a budapesti p. t. igazgatóság kerületében; Egerben, Kecskeméten és Váczott; b) a kassai p. t. igazgatóság kerületében: Miskolcon és Nagymihályban; c) a kolozsvári p. t. igazgatóság kerületében: Brassóban és Marosvásarhelyt; d) a nagyváradi p. t. igazgatóság kerületében: Aradon, Békés-Csabán és Nyiregyházán; e) a pécsi p. és t. igazgatóság kerületében: Zalaegerszegen és Pécsett; f) a pozsonyi p. és t. igazgatóság kerületében: Ersekujvárott és Trencsénben: g) a soproni p. t. igazgatóság kerületében: Győrött, Szombathelyen és Veszprémben; h) a temesvári p. t. igazgatóság területében: Temesvárott és Ujvidéken; i) a zágrábi p. t. igazgatóság kerületében: Eszéken és Uj Gradiskán. E tanfolyamokra hallgatókul felvétetnek: 1. első sorban az 1893. évi II. t. c. 5. §-a értelmében kisebb hivatalnoki alkalmazásra igazolványnyal biró igényjogosult katonai altisztek; 2. a postamesteri vagy kiadói minőségben szolgált oly férfiak, kik a gimnázium, reál vagy polgári iskola IV. osztályát, vagy ezzel egyenrangu más iskolak megfelelő osztályait végezték 3. Ugyanezen iskolai előképzettséggel biró más férfi jelentkezők. A felvételre megkivántatik továbbá annak igazolása, hogy a) folyamodó 18 ik életévét betöltötte, de a 35. életévet még nem haladta meg; b) magyar állampolgár; c) a magyar, illetve ha horvát-szlavonországi illetőségü: a horvát nyelvet szóban és irásban teljesen birja; d) feddhetlen előéletü; e) a p. t. szolgalatra testileg alkalmas, mely körülmény orvosi bizonyitványnyal igazolandó. A tanfolyam hallgatói a kisebb hivatalnoki állásra igazolványnyal biró katonai altisztek kivételével, beiratási és tandij fejében (tiz) tiz frtot kötelesek fizetni. A tanfolyam szabályszerü befejezése és az előirt szakvizsga letétele után a hallgatók posta és tavirda segédtiszti állásra nyernek képesitést, illetve a p. és t. segédtisztjelöltek létszámába vétetnek fel és ezen minőségükben tanusitandó magatartásuk és használhatóságukhoz képest nyernek segédtiszti állásra kinevezést; a 4 pont alatt emlitett hallgatók azonban 18-ik életévük betöltéséig csak napidijas minőségben alkalmazhatók. Mindazok, kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyitványokat kellően felszerelt kérvényüket f. év julius hó 20 ig és pedig a már közszolgálatban állók rendes elöljáróságuk utján, a többiek pedig az illető szolgabiró vagy polgármester közvetitésével a tanfolyam helye szerint az emlitett posta és távirda igazgatóságok egyikéhez nyujtsák be.

Közgazdaság.

Egy uj fontos találmány.

(Vége.)

A 34%-os alkatrészt tevő szerves hamu és anyag tökéletes vegyelemzését adni most még lehetetlen. A tudós Nägeli szerint azok a lények, melyekből e részek önként keletkezhetnének, még felismerhetlenek, mert a bakteriumok és a hozzájuk közel álló szervezetek már sejtfaluk és kifejlett mozgásuk nem eléggé egyszerük és igy valami hosszabb filogenetikai fejlődési folyamatnak az eredményei, ezen kivül magukban nem is élhetnek, minthogy már más lények bomlástermékeire szorulnak. Mivel pedig a szervezetek annál apróbbak, minél egyszerübbek, s minthogy az eddig ismert legegyszerübb lények, a bakteriumok gyakran már a láthatóság határán állnak, ha még egyszerübb lények vannak, azok oly picinyek, hogy mostani nagyitó eszközeinkkel fölismerni nem birjuk őket.

Ilyen vegyelemezhetlen szerves és száraz anyagban gazdag a Mikovinyi féle trágya és ezért bár káli, foszfor, és nitrogéntartama kisebb, mint más műtrágyáké, hatása a talaj termékenységére aránytalanul nagyobb. Ezt kisérletek bizonyitják. Midőn egy és ugyanazon talaj egyik felében a foszforsavat és kálit megtiszszerezték, a légenytartalmat megötszörözték, a másikban pedig csupán a Mikovinyi féle polgári műtrágyát használták, egyáltalán nem volt észrevehető a foszforsav és káli sokszorositásának hatása.

A Mikovinyi-műtrágya szerves és hamualkatrészeiben van az erő, mely a földnek táplálékot ad és pótolja azokat a termőanyagokat, melyeket a vetemények tőle elvontak. E szerves anyagokból fejlődik a földben a nitrogén, vagyis a szabad légeny.

A Mikovinyi-féle műtrágya az emberi trágyának fertőtlenitő és szagtalanitó anyagokkal való vegyitése utján áll elő.

Az előállitás alkalmával a pöcegödör tartalma először fertőtlenittetik, aztán leköttetik a szerves anyagokból a pöcegödörben előállt amóniak és nitrogén, később szagtalanitás végett, az anyag oldatlan mészszel kevertetik és kupacokba téve erjedésnek tétetik ki, mindaddig, mig kihül. Száritás előtt foszforsav, káli vagy esetenkint egyéb anyagkeverékek tétetnek hozzá az igényelt mennyiségben; de minthogy a kisérletek szerint a vizben oldható foszforsav és káli terméstöbbletet nem eredményez, mennyiségük fokozása nem szükséges és csak kivételes talajviszonyoknál oldható meg.

A műtrágya készitése alkalmával pöcegödörben mindenek előtt a hig anyag a szilárdtól lehetőleg elkülönitendő, mert mig a szilárd anyagban zsiradékos és fehérnye tartalmu szerves anyagok 10—12%-ja és a nedves hamu 30—34%-ja, addig a hig részekben ezeknek alig 4—5%-ja van meg. A hig anyagból készült műtrágya alig egyenrangu a közönséges istállótrágyával, azért nem szabad a hig anyag meghagyása által a szilárdból készithető műtrágya értékét csökkenteni. Noha a hig anyag aránylag több nitrogént tartalmaz, mint a szilárd, a kisérletek azt bizonyitják, hogy a Mikovinyi-féle polgári műtrágyának nem nitrogén, sem foszfortalma az, mely a terméstöbbletet előidézi, hanem azon szerves vegyi részek és természetes erők, melyek benne vannak és melyek a talajnak visszaadva erős bizonyságot tesznek amellett, hogy a természetben nincs enyészet.

A Mikovinyi műtrágyák alkalmazása már eddig is fényes eredményeket mutat föl.

A nyitravölgyi gazdasági egylet, melyet Festetich Andor gróf földmivelési miniszter az országgyülésen kiemelt, mint feladata magaslatán állott, hivatalos közlönye mult évi julius évi 17-én megjelent 472. számában, közli a báró Frierenhof Gergely egyesületi alelnök vezetése alatt 1894. évi julius hó 19-én a Mikovinyi-féle műtrágya gyár központi telepére, Radosnára rendezett tanulmányutról szóló jelentést és konstatálja, hogy:

„a Mikovinyi-féle műtrágya alkalmazása által a vetések a legsilányabb talajon is, kivétel nélkül fényesen sikerültek“,

„hogy a Mikovinyi-féle szabadalmazott vegyülék a pöcegödrök tartalmát azonnal nemcsak fertőtleniti, de büztelenné is teszi és ez okból közegészségi szempontból oly rendkivüli fontossággal bir, hogy e célra minden más fertőtlenitő szernél alkalmasabb,“

„hogy ennek segélyével az emberi trágya 10—20-szor nagyobb terület termékenyitésére alkalmazható mint a nélkül.“

„hogy a Mikovinyi féle trágyázó rendszer minden törekvő gazdának busás hasznot fog hozni és már a közel jövőben nagyon jelentékeny területek hozamát fogja fokozni; ez olyan vivmány és jótétemény, mely Mikovinyi Soma nevéhez fog füződni mindenkorra,“

„hogy a Mikovinyi féle telep megszemlélése utján szerzett tapasztalok rendkivül nagy jelentőségüek és az egylet minden tagját a Mikovinyi-féle műtrágya alkalmazására és minél szélesebb körben leendő terjesztésére inditják.“

Jelenleg a következő ily féle műtrágya-telepek és gyárak működnek:

Nagy-Tapolcsányban — teljes üzem, a szabadalom tulajdonosainak vezetése alatt, — Nyitrán, Vácon, Ipolyságon, Trencsénben, Pöstényben, Vág-Ujhelyen, Verbón, Galanthán, Szereden, Léván, Holicson, Szakolcán, Galgócon, Nagy Szombatban, konzorciumok és egyes vállalkozók vezetése alatt.

A Mikovinyi Samu szabadalma eddig a következő országokra szól: Magyarország, Ausztria, Franciaország, Belgium, Angol és Spanyolországok.

Azt hiszszük, nem végeztünk fölösleges munkát e cikkely megirásával, mert egy valóban reális magyar vállalatot ismertettünk benne. Baranyavármegye gazdasági egyletét s gazdáit felhivjuk e korszakot alkotó találmányra.

A Mikovinyi féle szabadalmazott polgári műtrágyát illetőleg az árra, a szállitás föltételeire, telepek fölállitására vagy bármi egyébre vonatkozó részletes tudósitást ad maga a szabadalom tulajdonosa: Mikovinyi Soma, Radosna, Nyitra vármegye. Postahely, utolsó táviró állomás: Nagy-Tapolcsány.

TÁVIRATOK.

— **Redukált civillista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Italia del Popolo“ jelenti, hogy négy olasz képviselő indokolt napirendet fog inditványozni a képviselőházban, hogy a költségvetés egyensulyát a királyi civillista leszállitásával állitsák helyre.

— **Egy szálloda égése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A genfi „Metropole“ szállodában tüz támadt. Csakhamar az egész első emelet lángokban állott. A vendégek annyira megrémültek, hogy sokan az ablakon át ugrottak ki az utcára.

— **Az ostromállapot felfüggesztése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai „Politik“ irja, hogy a prágai kivételes állapotot nem sokára megszüntetik.

— **Rendőr-ügynök, mint kém.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergből táviratozzák, hogy Ollok rendőr-ügynököt az orosz határon való kémkedés miatt négy évi sulyos börtönre itélték.

— **Elhunyt minisszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rio de Janeiro-ból jelentik, hogy ott tegnap Barosch volt braziliai miniszter meghalt.

Szerkesztői üzenetek.

Hugenotta — Mágocs. Elég egy szekér fazéknak egy bot. Azok a ficsurak megkapták a magukét egyszer, tehát ne feszegessük tovább a dolgot. Izetlenség volna. Kéziratok visszaküldésére nincs időnk.

K. S. Tarnóca. Tudja-e, kérem, mikor halt meg Vörösmarthy Mihály? Bizony akkor kegyed még a világon se volt. Miért háborgatnók tehát örök nyugalmát a jelesnek az ön értekezésével, melynek cime „Vörösmarthy költészete.“ Megfordulna sirjában a koszorus költő, ha kinyomatnók.

Riporter jelölt Vaiszló. Igen természetesen, az egyszáznegyvenöt krajcárokat jogosan felszámithatja. Kérünk még a javából. Bizony ritka vendég!

Patyikus — Mágocs. Igéret szép szó, ha megadják, igen jó. Most, vagy soha!

Bakfis — Beremend. Névtelenül beküldött dolgozatokat akkor sem közlünk, ha jók. Legalább nekünk kell tudnunk, hogy kitől ered. Ez a küldemény nem vált be.

B. I. Győr. Gondoljon reánk is a távolból; mi mindig várjuk szives igéretét, hogy talán egyszer csak valóra válik.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF kiadó.

Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC.

Hirdetések.

Egy bolthelyiség

a királyi tábla épületében

julius hó elsejétől bérbe adandó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

999. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1894. évi 24015 számu végzése következtébe Dr. Toldy Béla javára Rosinger György ellen 200 frt. s jár. erejéig foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 507 frtra becsült szobabutorok, felszerelések, lovak, sertések, varrógép és fanemüekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 15004/1895. számu végzése folytán 84 frt 19 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi október hó 12. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 42 frt 89 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig **Devecserben** 6. sz. leendő eszközlésére **1895. évi julius hó 17-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt, Pécset 1895. évi junius hó 7. napján.

Engler Kálmán
kir. biróságí végrehajtó

8164. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy a felszámolásban álló pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár végrehajtatónak Samu Ferenc végrehajtást szenvedő ellen 115 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és járásbiróság területén levő N.-Ürögh és Patacs községek határában fekvő a n.-üröghi 20. sz. betétben felvett I. 24 hsz. 20. sz. házból és 25 hsz. szőlőből álló zsellérségre 328 frtban, a patacsi 277 sz. tjkvben felvett † 1650 hsz. szőlő és pinczére 86 frtban, a patacsi 165 sz. tjkvben felvett † 1345 hsz. szőlő és pincéből Samu Ferencet illető felerészre 772 frtban és a patacsi 477 sz. tjkvben felvett † 1639 hsz. szőlőre 168 frtban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi augusztus hó 1-én d. e. 10 órakor N.-Ürögh és d. u. 3 órakor Patacs községben a biró kázánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 32 frt 80 krt, 8 frt 60 krt, 77 frt 20 krt, 16 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. é. nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi április hó 18. napján. A kir. törvszék mint tlkvi hatóság.

Vodicska Ferencz
kir. törvszéki albiró.

Alakult 1838 ban. **Csász. kir. szab.** Alakult 1838 ban.

ADRIAI BIZTOSITÓ TÁRSULAT TRIESZTBEN.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA.)

VAGYONKIMUTATÁS.

Életbiztositási osztály. — A) Mérlegszámla 1894. deczember hó 31 én.

VAGYON:	osztr. ért. forint	kr	TEHER:	osztr. ért. forint	kr
Ingatlanok Trieszt-, Bécs-, Brünn-, Budapest-, Milano- és Velenczében — —	2.918,700	—	Külön nyeremény-tartalék — — —	600.000	—
Értékpapirok az A) részletezés szerint	12.681,733	—	Rendelkezésre álló tartalék — —	325,000	—
Jelzálog kölcsön — — — — —	21,888	90	Tartalék árfolyamingadozások számára	426,918	87
Szerzett járadékok és tőkék — —	18,986	80	Dijtartalék — — — — — — —	16.003,059	48
Kötvényekre adott előlegek — — —	1.362,683	43	Kártartalék — — — — — — —	244,917	64
Különféle ügynökségek — — — —	404,219	85	Nyeremény-osztalékkal biztositottak számára kiszolgáltatandó osztalék — —	8,576	08
Különféle társulatoknál — — — —	284,264	61	Kölönféle társulatok — — — — —	376,767	63
Társasági összigazgatás (f. száml. egyenl.)	340,823	47	Különféle hitelezők — — — — —	61,042	14
Különféle adósoknál — — — — —	12,981	78			
Átvitt jutalékok és szervezési költségek	— —	—			
	18 046,281	84		18.046,281	84

ELEMI BIZTOSITÁSI OSZTÁLY.

B) Mérlegszámla 1894. deczember 31-én. (Az életbiztositási osztály kivételével.)

VAGYON:	osztr. ért. forint	kr	TEHER:	osztr. ért. forint	kr
Könnlevő részvénybefizetések — —	2.400,000	—	Részvénytőke — — — — —	4.000,000	—
Váltótárcza és bankutalványok — —	463,114	16	Nyeremény tartalékalap — — —	1 241,592	49
Értékpapirok a B) részletezés szerint —	3.971,112	—	Rendelkezésre álló tartalék* — — —	325,000	—
Ingatlanok Triesztben — — — —	330,000	—	Tartalék árfolyamingadozások számára	297,069	73
Pénztár-állomány az igazgatóságnál és vezérügynökségeknél — — — —	101,907	51	Dijtartalék tűzkárbiztositásokra — —	1.762,291	30
Jelzálog kölcsön — — — — —	1,000	—	szállitmány-biztositásokra —	84,305	86
Értékpapirokra adott kölcsönök — —	34,383	65	Tűztartalék — — — — — —	417,917	—
Követelések hitelintézetek, takarékpénztárak és bankároknál — — — —	1 056,535	72	Szállitmány-károk tartaléka — —	72,676	02
Különféle adósok — — — — —	184,033	37	Takarék- és ellátási pénztár a társulati tisztviselők számára — — — —	423,984	67
Vezérügynökségek (a f. számlák egyenl.)	998,235	21	Életbiztositás osztály (folyó számla) —	340,823	47
Főügynökségek — — — — — —	101,791	57	Különféle biztositó intézetek — — —	532,874	87
Kerületi ügynökségek — — — —	11 435	67	Fel nem vett osztalékok — — —	2,657	—
Különféle biztositó társaságok — —	438,492	52	Osztalék az 1893. évben — — —	248,000	—
Ingóságok és biztositási táblácskák az igazgatóságnál és az ügynökségeknél —	— —	—	Igazgatók és számvizsgálók illetéke	41,276	13
Átvitt jutalékok és szervezési költségek	— —	—	Különféle hitelezők — — — — —	298,273	65
			Átvitel az 1894. évre — — — —	3,300	29
	10.092,042	38		10.092,042	38
Későbbi években a befolyó dijak összege	23.343,116	82			

* Tartalék 1893. decz. 31. frt 500.000
1894. decz. 31. gyarapodott frt 150.000
650.000
melynek fele az életosztály vagyonába van bekebelezve frt 325,000
frt 325.000

Trieszt, 1895. május havában. **Frigyessi Adolf**, vezértitkár.

Az igazgatóság: **Glanstätteni dr, Alber Ágost, Morpurgo Márk, Neumann Henrik, Ralli Pál, Reinelt C., Salem H.**

Számvizsgálók: **Afenduli György, Pojai Alberti Emil, Párisi József**

Magyarországi osztály: **Budapest, VI., váczi-utcza 9. szám a., saját házában.**

Báró Podmaniczky Frigyes intéző. **Lichtenberger J.** vezértitkár. **Frigyessi M.** titkár.

Részletes zárszámadási jelentések és kimutatások az alanti főügynökségnél kaphatók, a hol bármily felvilágositások is a legnagyobb készséggel adatnak, és élet, tüz és szállitmánybiztositások az „**Adriai biztositó társulat**", jégbiztositások a „**Déli jég és viszontbiztositó társaság**" és baleset elleni biztositások a „**Nemzetközi baleset ellen biztositó részvénytársaság**" számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb dijak mellett fogadtatnak el.

Pécsi főügynökség: Fürst Gyula.

14556. sz.
tk. 1895.

Hirdetmény.

Somogy községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. czikkek értelmében elkészittetvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólitással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. czikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészitéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. czikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kivánják, e végből keresetöket hat hónap alatt, vagyis **az 1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő eltelte után inditott keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészitéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kivánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülirt eseteken kivül a betétek tartalma által előbb nyert nyilványkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ig napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes utján, és csak az időközben nyilványkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerü másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Pécsett, a kir. trvszék mint tkvi hatóságnál 1895. évi junius hó 23-án.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki biró.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsett, 1895.